

La Humanitat

PERIÒDIC FUNDAT PER LLUIS COMPANYS EL 1931

PORTAVEU D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

VOL. III. 3.ª EPOCA. N.º 20

BARCELONA, 1 DESEMBRE 1979

PREU: 25 PTES.

BARRERA I LA IMMIGRACIÓ

El representant d'ERC, Heribert Barrera, obrí el torn d'intervencions, l'ordre de les quals fou de minories a majories d'acord amb els resultats electorals. Barrera es referí a cinc qüestions que considerà fonamentals. D'entrada manifestà que no estava d'acord amb l'eslògan «Es català tothom qui viu i treballa a Catalunya», que qualificà de «falsament simplificador i electoralista», i manifestà que el que determina la condició de catalans als immigrants és la voluntat de ser-ho i la resta és secundari.

Es referí tot seguit a la qüestió de la integració. «Volem una sola comunitat —digué—. La integració ha de ser progressiva i amb tot respecte als drets de les persones individuals. Volem la integració col·lectiva i l'objectiu és clar: no volem que Catalunya es converteixi en un país com el Líban o l'Ulster. Però en l'àmbit individual totes les portes són obertes». Es pronuncià tot seguit sobre la necessitat «d'eliminar complexos de culpabilitat i relacions de paternalisme».

«La immigració no ha estat per a Catalunya cap benefici. Per a Catalunya potser hauria estat millor un altre tipus de creixement i ara tindríem menys problemes. Però ells tampoc no ens deuen res. Han vingut en ús del lliure dret de circulació i han treballat». I finalment discrepà del que és la posició general de tots els partits majoritaris catalans en manifestar que «des del moment que admetem que hi pugui haver un sector foraster, és normal que hi hagi partits forasters que aspirin a representar-los». I afegí amb rotunditat «Així sabríem quants són els que se senten catalans i els que se senten forasters», en referir-se a la possible presentació electoral a Catalunya dels PS d'Andalusia i d'Aragó. Acabà reproduint les seves crítiques «a l'Estatut de la Moncloa, que és per sota l'Estatut de Sau» en els aspectes d'escola i mitjans de comunicació, i manifestà, com qui treu duresa a la seva exposició, que «la manera d'aconseguir la integració és que hi hagi voluntat integradora per part dels catalans».

Heribert Barrera explicava a través d'unes declaracions a l'agència Europa Press el que anteriorment havia apuntat en l'acte final

de les jornades sobre immigració: la seva posició no contrària a la presentació dels partits socialistes d'Aragó i Andalusia a les eleccions al Parlament de Catalunya. «La possibilitat de presentar-se és un dret democràtic que no podem negar ni discutir» —diu Barrera—. I afegeix: «Hem d'admetre la possibilitat que una part de la població immigrant pugui sentir-se foraster a Catalunya. D'altra banda, la participació d'aquests partits presentarà l'avantatge de veure quins sectors tenen desigs d'integració i quins desitgen restar al marge d'uns valors comunitaris que no són els seus. Crec que aquest sector que es considera foraster és petit, la qual cosa contribuirà a reforçar el nacionalisme català enfront de l'Administració de l'Estat».

No obstant això, Barrera manifesta la posició d'ERC favorable a la integració col·lectiva: «Respectem les opinions personals dels immigrants respecte a la integració cultural a Catalunya, però l'objectiu comú ha de ser assolir aquesta integració. A més, el nostre programa recull la defensa dels seus drets al Parlament de Madrid hem defensat els drets de les classes populars amb actituds d'autèntica esquerra, més que altres grups de l'esquerra convencional».

No es justifiquen algunes coalicions

En un altre ordre de coses, Barrera manifestà que diversos grups han realitzat sondeigs informals per a les possibles coalicions per al Parlament de Catalunya. I en aquest sentit afirma: «donat que el sistema de representació és proporcional i que és bastant elevat el nombre de diputats, ara menys que mai no es justifiquen certes coalicions». Considera per endavant que ERC obtindrà un menor nombre d'escons de diputats que altres formacions, d'acord amb el que ha estat la tònica d'anteriors eleccions. «Però és molt normal que Hortalà digués a Manresa que jo seria el millor candidat per a la presidència de la Generalitat. Qualsevol partit diria el mateix dels seus dirigents, sense que això signifiqui que hi hagi una decisió formal de presentar la seva candidatura».

Barrera considera que la cultura, l'urbanisme i la sanitat seran els tres camps d'acció bàsics de la nova Generalitat, i pel que fa a la funció que ERC desenvoluparia al Parlament diu que «volem influir perquè es faci una política de catalanització en tots els ordres, una política d'estudis tècnics dels problemes, la revitalització de les comarques i una política global de la Generalitat que pugui

servir, de manera indirecta ja que no és possible fer-ho directament, per a alleujar la crisi econòmica».

Recel dels partits majoritaris envers la Generalitat provisional

El secretari general d'ERC considera que «en general la Generalitat provisional ha tingut una actuació positiva. Ha permès guanyar temps en el traspàs de serveis i s'han constituït organismes que seran vàlids. Tanmateix, la major aportació de la Generalitat provisional ha estat acostumar l'opinió de la resta d'Espanya a la idea de l'autonomia catalana i l'ha tranquil·litzada sobre el que podria representar». I llança una velada crítica als altres partits que participen en el Consell executiu quan afirma: «Els fruits de la Generalitat haurien pogut ser més si no s'hagués produït un cert cel dels partits majoritaris, que de vegades han volgut restar importància a la Generalitat provisional i no donar-li prioritat en assumptes com la negociació de l'Estatut».

Esperant el pròxim Congrés d'ERC Declaracions públiques d'Heribert Barrera

En la darrera reunió informativa de la comissió d'agricultura del Congrés de diputats, el diputat d'ERC Heribert Barrera va plantejar al ministre d'Agricultura, Lamo de Espinosa, el problema dels nombrosos parcors catalans amenaçats actualment de desnonament.

En aquest moment s'està discutint a la comissió el projecte de llei d'arrendaments turístics, i, a fi de no prejudicar el possible contingut de la nova llei, el ministeri ha establert per decret llei una moratòria que prorroga per un any més els contractes d'arrendament en els quals l'arrendatari paga amb diners.

El decret llei ignora, però, la institució de la parceria (segurament perquè és poc freqüent fora de Catalunya, malgrat estar tan profundament arrelada a casa nostra), de manera que més de cinc-cents parcors es troben actualment en perill de veure rescindits llurs contractes.

En resposta a la intervenció d'Heribert Barrera, el ministre va prometre estudiar els aspectes jurídics del problema i buscar-hi una solució.

COMUNICATS I COMENTARIS

COMUNICAT DE PREMSA D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

El Comitè Executiu ordinari, celebrat ahir dia 29, ha fet una valoració provisional a resultes del estudi més detallat i precisos que s'estan realitzant amb les dades que es disposen.

No obstant es pot fer un judici previ d'una deformació de la realitat en funció d'unes conveniències polítiques de determinats sectors, sobretot en l'afirmació lleugera i precipitada del vot de l'immigració.

La similitud, fins i tot sectorial, dels resultats del referèndum constitucional amb el referèndum estatutari fa poc seriosa la capitalització de certs partits d'una part del vot popular.

Es constata, però, que els resultats són suficients perquè l'Estatut pugui ésser viable i fer de l'autonomia un camí utilitzable per aconseguir les llibertats de Catalunya.

Per altre costat el Comitè Executiu ha aprovat els treballs i propostes en curs sobre el programa establert de cara a les eleccions del Parlament de Catalunya.

Barcelona, 30 d'octubre de 1979.

OFICINA DE PREMSA D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA COMUNICAT OFICIAL

Davant de les reiterades al·lusions pels mitjans de comunicació de que E.R.C. ha elaborat o recolzat el manifest redactat per un grup d'independents i que avui s'ha fet públic total i fragmentàriament, aquesta Oficina de Premsa, portaveu oficial del partit, fa la següent declaració:

1. — Que en el seu dia i per acord pres pel Consell Nacional del partit es va demanar al President Tarradellas que reconsiderés el seu desig de no presentar-se a candidat a la presidència de la Generalitat.

2. — Que durant aquest període hem continuat manifestant públicament aquest desig i que tot i les darreres declaracions del President continuem creient en la utilitat de la seva permanència al front de la Generalitat de Catalunya.

3. — Que hem vist i veiem totes les iniciatives particulars i col·lectives dels ciutadans de Catalunya que expressen aquest sentiment com una desitjable coincidència en el mateix sentit de mantenir una política que ha donat bons fruits en aquesta etapa difícil del nostre país.

4. — Fem constar, però, que E.R.C. no ha intervingut en la iniciativa ni en la redacció del manifest del grup d'independents encara que ho veu amb satisfacció i creu que respon al sentiment d'un ampli sector del poble de Catalunya.

Barcelona, 1 de novembre de 1979

Josep Fornas
Secretari de Premsa i Propaganda

BARRERA: Amb Tarradellas seria anul·lat el supergovernador

El passat cap de setmana el secretari general d'E.R.C., Heribert Barrera, donà una conferència-coïloqui en el transcurs d'un sopar polític que oferí en un conegut restaurant de Llíssa l'Associació de la vall del Tenes (els que realitzaren fa dos anys «La volta en carro als PP.CC.»), que tanta ressonància portà. Després de l'àpat i al llarg del coïloqui es centraren les preguntes envers el futur Parlament i al desenvolupament de l'Estatut, així com a la política que serà necessària portar a terme en aquesta primera etapa autonòmica. Entre d'altres, Barrera remarcà la necessitat de que el futur President sàpiga tindre el suficient carisma per poguer enfocar les properes negociacions d'Estat a Estat. Sobre la figura del supergovernador, digué que creu que no tindria possibilitat d'ésser nomenat en cas de que el President Tarradellas es presentés, ja que la talla d'aquest com a home d'Estat, reconeguda a Madrid, faria impossible aquest nomenament. D'altra banda creu convenient que el ventall de partits polítics de Catalunya té de treballar unitàriament per treure el màxim de les transferències que es preveuen molt difícils i fins-i-tot llargues.

Albert Pons

Lector, amic, tens a les teves mans «La Humanitat», un periòdic que molt aviat complirà mig segle de vida. Vida oberta a ple aire —1931—. Vida soterrada —anys quaranta i enllà— però sempre sortint, ja a França o a l'interior. I, ara, altra vegada al sol i a l'aire d'aquesta teva, nostra, pàtria.

Ajuda al teu periòdic, amic.